

Poprzez niespełnienie zobowiązań ciążących na niej na mocy wymienionych przepisów, Komisja uniemożliwiła przyznanie skarżącej odszkodowania za poniesione szkody z obowiązkowej polisy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej.

Skarżąca szacowała, że będzie mogła sprzedać co najmniej 500.000 termometrów rocznie.

Tłumaczy ona, że na skutek decyzji o wycofaniu wyrobów z rynku, rynek ten stał się dla niej niedostępny, gdyż jej wizerunek został nieodwracalnie skojarzony z brakiem zgodności sprzedawanych przez nią wyrobów.

Szkody poniesione przez skarżącą wynoszą 2.419.665,42 EUR.

(¹) Dyrektywa Rady 93/42/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotycząca wyrobów medycznych (Dz.U. L 169, str. 1).

(²) Dz.U. L 220, str. 23.

Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2007 r. Schindler Holding i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-138/07)

(2007/C 155/52)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Schindler Holding Ltd (Hergiswil, Szwajcaria), Schindler Management AG (Ebikon, Szwajcaria), S.A. Schindler N.V. (Bruksela, Belgia), Schindler Sàrl (Luksemburg, Luksemburg), Schindler Liften B.V. (Haga, Niemcy) i Schindler Deutschland Holding GmbH (Berlin, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci R. Bechtold, W. Bosch, U. Soltész i S. Hirsbrunner)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 21 lutego 2007 r. w sprawie COMP/E-1/38.823 — PO/Windy i schody ruchome, na podstawie art. 231 ust. 1 WE;
- tytułem żądania ewentualnego, obniżenie grzywien nałożonych w tej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania zgodnie z art. 87 § 2 regulaminu Sądu Pierwszej Instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący kwestionują decyzję Komisji C(2007) 512 wersja ostateczna z dnia 21 lutego 2007 r. w sprawie COMP/E-1/38.823 — PO/Windy i schody ruchome. W zaskarżonej decyzji na skarżące spółki i inne przedsiębiorstwa zostały nałożone grzywny z powodu ich uczestnictwa w kartelach dotyczących instalacji i obsługi wind i schodów ruchomych w Belgii, Niemczech, Luksemburgu i Niderlandach. Zdaniem Komisji, zainteresowane przedsiębiorstwa naruszyły art. 81 WE.

Na poparcie swojej skargi, skarżące spółki przedstawiają następujące zarzuty:

- naruszenie zasady pewności prawa poprzez zastosowanie art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 (¹) w zakresie, w jakim przepis ten przyznaje Komisji nieograniczony zakres uznania co do ustalania grzywien;
- naruszenie zakazu działania wstecz grzywiny nałożonej przez Komisję;
- nieskuteczność wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien („wytyczne z 1998 r.”) (²) w zakresie, w jakim nie uwzględniają one odpowiednio okoliczności właściwych danej sprawie poprzez łączenie kwot podstawowych grzywien z odpowiednimi naruszeniami i przyznają zbyt duży zakres uznania Komisji co do ustalania grzywien;
- niezgodność z prawem dowodu, na który powołały się przedsiębiorstwa spółdzielcze na podstawie komunikatu dotyczącego nienakładania grzywien lub obniżenia ich kwoty w sprawach kartelowych (³) poprzez naruszenie zasady *nemo tenetur*, prawa do nieświadczenia przeciwko sobie, zasady *in dubio pro reo* i zasady proporcjonalności a także poprzez sposób, w jaki Komisja przekroczyła przysługujące jej uprawnienia do przyjęcia tej zasady;
- naruszenie zasady podziału władzy i wymogów rzetelnego procesu;
- niezgodność zaskarżonej decyzji z prawem międzynarodowym z racji konfiskacyjnego charakteru nałożonych grzywien;
- naruszenie wytycznych z 1998 r. poprzez obliczenie grzywien opierając się na zbyt wysokich kwotach podstawowych w porównaniu do poszczególnych wykroczeń;
- naruszenie wytycznych z 1998 r. poprzez niewystarczające uwzględnienie/nieuwzględnienie okoliczności łączących;
- naruszenie zasad z 2002 r. dotyczących przedsiębiorstw spółdzielczych poprzez niesłusznie niskie obniżenie grzywiny z tytułu współpracy lub nieuzasadnionej odmowy takiego obniżenia;
- nieproporcjonalny poziom grzywiny;
- niezgodność z prawem zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim została ona skierowana do Schindler Holding Ltd i Schindler Management AG ponieważ z powodu braku porozumienia międzynarodowego ze Szwajcarią zainteresowane spółki nie zostały skutecznie powiadomione o zaskarżonej decyzji;

- brak przesłanek solidarnej odpowiedzialności spółki Schindler Holding Ltd;
- naruszenie art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003 w zakresie, w jakim został przekroczony maksymalny pułap grzywnien.

- (¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz. U. 2003 L 1, str. 1).
- (²) Wytoczne w sprawie metody ustalania grzywnien nakładanych na mocy artykułu 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17 oraz artykułu 65 ust. 5 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali (Dz.U. 1998 C 9, str. 3).
- (³) Komunikat Komisji dotyczący nienakładania grzywnien lub obniżenia ich kwoty w sprawach kartelowych (Dz. U. 2002 C 45, str. 3).

sprawie zgłoszenia została przyjęta i opublikowana w terminie przewidzianym w dyrektywie. Skarżąca twierdzi również, że nie przedstawiając Komitetowi Regulacyjnemu projektu działań, które należy podjąć Komisja nie zapewniła przyjęcia tej decyzji, pomimo że skarżąca i inne strony spełniły zgodnie z dyrektywą wszystkie wymogi nałożone na nie na mocy tej dyrektywy.

Skarżąca podnosi także, że Komisja została wezwana do zajęcia stanowiska w trybie art. 232 WE, czego jednakże nie uczyniła. Miało to — zdaniem skarżącej — niekorzystny wpływ na sytuację prawną skarżącej.

- (¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/18/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylająca dyrektywę Rady 90/220/EWG (Dz.U. L 106, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 2 maja 2007 r. — Pioneer Hi-Bred International przeciwko Komisji

(Sprawa T-139/07)

(2007/C 155/53)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Pioneer Hi-Bred International Inc. (Johnston, USA) (przedstawiciel: J. Temple Lang, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że nie przedstawiając Komitetowi Regulacyjnemu projektu działań, które należy podjąć zgodnie z art. 5 ust. 2 decyzji Rady, Komisja nie zastosowała się do art. 18 dyrektywy 2001/18/WE w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie.
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca twierdzi, w trybie art. 232 WE, że Komisja zaniechała działania w zakresie zapewnienia przyjęcia decyzji w sprawie zgłoszenia skarżącej dotyczącego wprowadzania do obrotu zmodyfikowanej genetycznie odpornej na owady kukurydzy 1507, naruszając art. 18 dyrektywy 2001/18/WE w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie (¹).

Skarżąca podnosi, że zgodnie z procedurą przewidzianą w dyrektywie Komisja jest zobowiązana zapewnić, by decyzja w

Skarga wniesiona w dniu 26 kwietnia 2007 r. — Chi Mei Optoelectronics Europe i Chi Mei Optoelectronics UK przeciwko Komisji

(Sprawa T-140/07)

(2007/C 155/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Chi Mei Optoelectronics Europe BV (Hoofddorp, Niderlandy) i Chi Mei Optoelectronics UK (Havant, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci S. Völcker, F. Louis i A. Vallery).

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga wniesiona przez skarżące ma na celu stwierdzenie przez Sąd nieważności decyzji Komisji C (2007) 546 z dnia 15 lutego 2007 r., w której na podstawie art. 18 ust. 3 rozporządzenia Rady nr 1/2003 (¹) Komisja nakazała skarżącym udzielić konkretnych informacji i przedstawić konkretne dokumenty w związku z praktykami będącymi przedmiotem dochodzenia w sprawie COMP/F/39309 — Thin Films Transistors Liquid Crystal Displays.